

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze chmielu

COM(2005) 386 końcowy — 2005/0162 (CNS)

(2006/C 28/16)

Dnia 21 września 2005 r. Rada, działając na podstawie art. 36 ust. 37 pkt 2 ppkt 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

27 września 2005 r. Prezydium Komitetu powierzyło sporządzenie tej opinii Sekcji ds. Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego.

Ze względu na pilny charakter prac Komitet na swojej 421. sesji plenarnej dnia 26 — 27 października 2005 r. (posiedzenie z dnia 27 października 2005 r.) wyznaczył Adalberta KIENLE na sprawozdawcę głównego i 63 głosami za, przy 3 głosach wstrzymujących się przyjął następującą opinię:

1. Streszczenie stanowiska EKES-u

1.1 EKES popiera wniosek Komisji Europejskiej, aby zastąpić różne rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze chmielu jednym nowym rozporządzeniem.

2. Uwagi

2.1 Rozporządzenie Rady (EWG) 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze chmielu zostało od tego czasu poddane licznym i znaczącym modyfikacjom. Rozporządzenia, które stały się bezprzedmiotowe, są znoszone, a w ich miejsce, na podstawie ich skonsolidowanego streszczenia, opracowywane są nowe rozporządzenia. Służy to jasności i zrozumiałości postanowień wspólnotowych.

2.2 EKES publikował ostatnio wiele opinii dotyczących regulacji rynku chmielu⁽¹⁾. 26 lutego 2004 r. Komitet uznał za „konsekwentne i spójne” stanowisko, że po reformie WPR (postanowienia luksemburskie) z 2003 r. do zakresu przedmiotowego ogólnego rozporządzenia w sprawie płatności bezpo-

średnich włączone będą teraz również płatności bezpośrednie za chmiel.

2.3 EKES chciałby również w niniejszej opinii zwrócić uwagę na to, że chmiel (*humulus lupulus*) jest niezbędnym surowcem do produkcji piwa i jest uprawiany w 8 Państwach Członkowskich, przede wszystkim w małych, wyspecjalizowanych gospodarstwach rodzinnych, przeciętnie o powierzchni 8 ha. Europejskim producentom chmielu udało się utrzymać wiodącą pozycję na rynku. Wspólna organizacja rynków w sektorze chmielu towarzyszyła w ostatnich latach wielkim dostosowaniom rynkowym, co przyniosło pozytywne skutki. Dzięki niej zaakceptowany i promowany był wszechstronny system zapewniania jakości i kontraktów, który jest niezbędnym warunkiem powodzenia upraw, i który uważany jest przez stowarzyszenia producentów za „duszę” regulacji rynku chmielu. Zasady te powinny być zachowane również w nowych regulacjach rynku.

2.4 EKES zwraca uwagę na to, że wydatki na sektor chmielu od lat pozostawały na niezmiennym poziomie ok. 13 milionów euro.

Bruksela, 27 października 2005 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND

⁽¹⁾ Dz. U. C 110 z dnia 30.4.2004, s. 116-124.
Dz. U. C 80 z 30.3.2004, str. 46.
Dz. U. C 193 z 10.7.2001, str. 38-39.